#######
TRIBUNALUL CONSTANTA
SECŢIA a II-a CIVILĂ
Operator de date cu caracter personal nr.8470
#####, Constanţa; Tel. 0241 – 606572, 0241 – 606591; Fax. 0241 – 619628

Acesta este document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2026:019.######
Dosar nr. #####/212/2019

DECIZIA CIVILĂ NR. ###
Şedinţa publică din data de 25 iunie 2026
Completul constituit din:
PREŞEDINTE – ####### ##### ######
JUDECĂTOR – ##### ####### #######
GREFIER – ### ####### ######

S-au luat în examinare apelul formulat de apelanta pârâtă ##### ##### SRL, cu sediul procesual ales la Cabinet Avocat ####### #######, în Târgu Mureş, #### ######### ### #/1, ####### #####, în contradictoriu cu intimatul reclamant ######### ###, CNP ##########, cu domiciliul ales la Cabinet Avocat ###### ######, în Năvodari, #### ########## ### #, ### ##, ### #, ### ##, ##### Constanţa şi intimata pârâtă ALLIANZ ###### ASIGURARI, cu sediul în Bucureşti, #### ######## ### ##-94, sector 1, împotriva sentinţei civile nr. ####/25.06.2024 pronunţate de Judecătoria Constanţa

şi apelul incident formulat de apelantul reclamant ######### ###, CNP ##########, cu domiciliul ales la Cabinet Avocat ###### ######, în Năvodari, #### ########## ### #, ### ##, ### #, ### ##, ##### Constanţa.

Dezbaterile au avut loc în şedinţa publică din data de 06.02.2026 şi au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunţării din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanţa, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea la data de 19.02.2026, 04.03.2026, 18.03.2026, 01.04.2026, 16.04.2026, 30.04.2026, 14.05.2026, 29.05.2026, 12.06.2026 şi apoi la 25.06.2026, dată la care a pronunţat următoarea hotărâre.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra apelurilor formulate, reţine următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanţa la data de 23.10.2019 sub nr. #####/212/2019, reclamantul ######### ### în contradictoriu cu pârâtele SC ##### ##### SRL şi cu ALLIANZ ###### ASIGURARI, a solicitat să se dispună obligarea în solidar la plata sumei

(evaluată provizoriu) de 40.000,00 Ron, reprezentând contravaloarea daunelor materiale şi morale pricinuite reclamantului prin nerespectarea obligației de securitate de către pârâta ##### Relax şi obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

În fapt, prin intermediul unei reprezentanţe a Agenţiei de ###### ###### ###### ###### SRL, reclamantul a achiziţionat, împreună cu soţia, la data de 16.10.2018, un pachet de servicii turistice, constând în bilet de odihnă, tratament şi bilet de excursie.

pachetului s-a realizat prin intermediul voucherelor A-11DJN9S/A###############.10.2019 şi A-11DJN9R/A###############.10.2018, respectiv prin plata în numerar a sumei de 495 de lei, aspect ce reiese din cuprinsul contractului ######### şi a facturii seria 3INT #########.10.2018.

La data de 21.10.2018, reclamantul s-a cazat împreuna cu soţia la Hotelul Relax aparţinând primei pârâte la data de 21.10.2018, urmând a sta acolo 5 nopţi, respectiv până în dimineaţa zilei de 26.10.2018.

La cazare i s-a indicat drept loc unde putea parca autoturismul, parcarea fiind în spatele hotelului. Accesul din hotel înspre parcare se realiza prin intermediul unci rampe ce apărea a fi construită recent, date fiind materilele folosite.

Reclamantul, arată că, separat de această rampă, nu erau amenajate scări de acces spre hotel dinspre parcarea hotelului, moment în care a întrebat despre modalitatea amenajării unui asemenea acces, moment în care a fost informat că accesul ar fi fost unul singur, nefiind informat despre producerea unui risc rezultat din utilizarea acestei rampe, nefiind afişe cu privire la posibilitatea alunecării pe rampă.

La plecarea în dimineata zilei de 26.10.2018, înainte de a lua masa, la ora 09:30, reclamantul s-a deplasat la maşină pentru a verifica dacă aceasta porneşte, moment în care la păşirea pe rampa acoperită cu duşumea din mase plastice, udă fiind de la rouă/brumă, a alunecat şi a căzut, suferind o dublă fractură la glezna piciorului stâng.

Reclamantul, s-a aflat în concediu pentru incapacitate temporară de muncă mai bine de 6 luni de zile, concediu pe durata căruia veniturile din salariu s-au diminuat considerabil în condiţiile indemnizaţiei pentru incapacitate de muncă.

Pe întregul interval de timp scurs de la data vătămării sănătăţii, a avut nevoie de îngrijiri medicale, recuperări şi internări repetate.

A contactat pârâta de prim rang pentru a-i prezenta amploarea leziunilor provocate pe durata sejurului petrecut la un obiectiv aflat în întreținerea și exploatarea sa, a fost întâi persiflat, apoi i s-a răspuns că ar fi singurul responsabil al accidentării.

Invocă normele cu privire la accesul, evidenţa şi protecţia turiştilor în structuri de primire turistice, respectiv HG 237/2001, republicată în 2008 şi încă în vigoare, art.1 alin.1 şi alin.2 potrivit cu care „Administrațiile Structurilor de primire turistice: hoteluri, moteluri, cabane, sate de vacanță, bungalouri, pensiuni turistice, agroturistice şi alte unități cu fincţie de cazare turistică au obligaţia să asigure în incinta unităților ordinea, liniştea publică şi bunele moravuri, precum şi securitatea turiştilor și a bunurilor ce le aparțin”.

În urma discuţiilor reluate, i s-a adus la cunoştiinţă reclamantului că, la momentul accidentării sale, pârâta avea încheiată o poliţă de asigurare civilă, obligatorie date fiind cerinţele Autorităţii Naţionale pentru Turism, poliţa având nr. ######### din data de 11.04.2018.

Reclamantul, apreciază că răspunderea Pârâtei ## ##### RELAX intervine şi în virtutea principiului răspunderii civile delictuale obiective.

În urma administrării probatoriului, reclamantul apreciază că indubitabil, va rezulta și îndeplinirea condițiilor răspunderii civile delictuale în sarcina pârâtei, devenind aplicabile prevederile art. 1357 C.civ. care dispune: (1) Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârşită cu vinovăție este obligat să îl repare.(2) Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai uşoară culpă.

Fapta ilicită reprezintă, în general, acțiunea sau inacțiunea contrară legii care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau intereselor legitime ale unei persoane, iar, în mod special, în cazul răspunderii civile, o faptă este licită atunci când este contrară legilor imperative şi bunelor moravuri, având ca efect încălcarea sau atingerea drepturilor subiective sau cel puțin a intereselor legitime ale altor persoane, interese care nu sunt potrivnice normelor juridice şi moralei. În cauză fapta ilicită este reprezentată de efectuarea lucrărilor construire a rampei de acces fără respectarea cerințelor tehnice/de autorizare, respectiv omisiunea întreținerii acestora.

Prejudiciul reprezintă rezultatele dăunătoare, de natură patrimonială sau morală, consecințe ale încălcării sau vătămării drepturilor și intereselor legitime ale unei persoane.

Astfel, conform art. 1349 alin. 2 și art. 1357 C.civ., răspunderea civilă reparatorie intervine numai în cazul în care există un prejudiciu injust cauzat unei persoane, prejudiciu ce trebuie, potrivit legii, să fie reparat.

Raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, presupune că prejudiciul cauzat reclamanților este consecința faptei ilicite săvârșite de către pârâtă, lucru care este mai mult decât evident.

Art. 1357 alin. 1 C.civ. prevede că obligația de reparare a preiudiciului revine celui care l-a cauzat printr-o faptă ilicită săvâlșită cu vinovăţie. Mai mult decât atât. alineatul (2) al aceluiași articol precizează: „Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai uşoară culpă. în cauză fiind evidentă culpa pârâtei, lipsa unor lucrări de construire a rampei cu respectarea legislației, a caracteristicilor climatice , sau a celor privind materialele folosite”.

Reclamanta apreciază, de asemenea că ar fi incidente dispozițiile art. 1376 alin. 1 C.civ., conform căruia „oricine este obligat să repare, independent de orice culpă, prejudiciul cauzat de lucrul aflat sub paza sa”, iar în baza art.1377 C.civ. stipulează că „are paza animalului sau a lucrului proprietarul ori cel care, în temeiul unei dispozitii legale sau al unui contract ori chiar numai în fapt, exercită în mod independent controlul și supravegherea asupra animalului sau a lucrului și se servește de acesta în interes propriu.”, art. 1378 și 1385 C.civ.

Reclamanta, susţine că, din examinarea celor menționate în cuprinsul prezentului document, a înscrisurilor anexate, dar și a probatoriului ce va administrat în cauză, rezultă producerea unui prejudiciu evaluat (provizoriu la data introducerii acțiunii) la suma de 40.000,00 RON, reprezentând daune materiale și morale.

În drept, se invocă dispozițile art. 1350, art 1357, art. 1376 alin. 1, art. 1377, art. 1378 şi 1385 C.civ., respectiv cele ale art. 8/legea 296/2004, ale articolului 30, litera g)/OG 58/1998 și ale articolului 1, alineatul 3 din Normele cu privire la accesul, evidența şi protecția turiştilor în structuri de primire turistice (aprobate prin intermediul HG 237/2001, republicată în 2008 şi încă în vigoare).

În probațiune, se solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

####### ####### ###### ######### S.A. , fiind legal citat, a depus întâmpinare. (F.82-92)

Pârâtul a solicitat respingerea cererii cu consecința obligării reclamantului, în temeiul dispozițiilor statuate de art. 453, alin. 1 Cod de procedură civilă, la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de noi cu purtarea litigiului, solicitări ce au în vedere următoarele considerente de fapt și de drept.

Pârâtul susţine, în raport de această precizare, respectiv solicitarea de obligare în solidar a persoanelor cărora le-a fost atribuită calitatea procesuală pasivă de pârâte urmează a vă apleca asupra dispozițiilor art. 1.445 Cod civil conform cu care solidaritatea dintre debitori nu se prezumă, aceasta existând numai atunci când este stipulată expres de părţi ori este prevăzută de lege.

În egală măsură, dispozițiile statuate de art. 2.224 Cod civil recunosc, în cazul asigurării de răspundere civilă, dreptul terţei persoane păgubite de a se îndrepta cu o cerere în pretenții împotriva celor răspunzători de producerea pagubei (alin. 1) sau cu aceeași cerere împotriva asiguratorului, în limitele obligaţiilor ce îi revin acestuia din contractul de asigurare (alin. 2).

Pârâta susţine că, în raport de aceste dispoziții legale de evidentă aplicabilitate, se impune ca reclamantul să lămurească cadrul procesual în sensul de a preciza entitatea juridică în contradictoriu cu care înțelege a formula pretenții materiale, o solidaritate între ####### ###### ######### S.A. și pârâta ##### ##### S.R.L. pentru sumele solicitate de reclamant fiind exclusă atât timp cât, pe de o parte, nu există nicio prevedere legală care să o instituie și, pe de altă parte, între ####### ###### ######### S.A. și pârâta ##### ##### S.R.L. nu a fost încheiat niciun înscris în care să fie statuată în mod expres o obligație de plată în solidar a unor sume de bani către eventualii terţi prejudiciați de către aceasta din urmă .

În măsura în care reclamantul își va preciza cadrul procesual în sensul că înțelege a formula pretenții în contradictoriu numai cu pârâta ##### ##### S.R.L. și nu cu ####### ###### ######### S.A., date fiind dispozițiile art. 113, alin. 1, pct. 8 Cod de procedură civilă, instanța inițial investită este pe deplin competentă, din punct de vedere teritorial, să soluționeze cererea.

După cum se precizează în cuprinsul poliței de asigurare seria ######### # ##.04.2018 se constituie drept anexe la aceasta Condițiile generale privind asigurarea de răspundere civilă legală față de terți și Condițiile speciale privind asigurarea de răspundere civilă legală a unităților turistice și hoteliere.

După cum statuează mai presus de orice interpretare dispozițiile art. 8, lit. j din Condițiile generale privind asigurarea de răspundere civilă legală față de terți nu sunt cuprinse în asigurare și, deci, Asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru pretențiile formulate împotriva Asiguratului referitoare la repararea prejudiciului moral, daune morale, prețul durerii, contravaloarea pecuniară a traumei psihice cauzată ca urmare a vătămărilor corporale, alte prejudicii personale nepatrimoniale.

În lumina dispozițiilor legale și contractuale evocate mai sus, în ceea ce privește pârâta, solicitarea reclamantului vizând obligarea la plata sumei de 20.000 lei reprezentând în accepțiunea sa prejudiciul nepatrimonial (daunele morale) suferit este una eminamente neîntemeiată și se dorește de către aceasta a fi respinsă.

În drept, au fost invocate temeiurile de drept cuprinse în întâmpinare.

În probaţiune, se solicită proba cu înscrisuri, proba cu interogatoriul şi proba testimonială.

La data de 27.01.2020, pârâta ##### ##### S.R.L., fiind legal citată, a depus întâmpinare (F.116-120), prin care invocă excepţia necompetenţei teritoriale a Judecătoriei Constanţa, lipsa calităţii procesuale pasive a pârâtei ##### Relax şi respingerea cererii reclamantului ca nefondată.

Conform regulii generale instituite de prevederile art. 107 Cod proc. Civ., instanţa competentă să judece cauza pendinte, având ca obiect răspundere contractuală, este instanţa în a cărei jurisdicţie are sediul unitatea hotelieră, respectiv Judecătoria Târgu Mureş.

Pârâta susţine că se află în prezenţa unei competenţe teritoriale reglementată de prevederile art. 109 Cod proc. Civ., potrivit cărora, luând în considerare locul situării punctului de lucru, respectiv oraşul Sovata, judecată poate avea loc la Judecătoria ##########.

Referitor la excepţia lipsei calităţii pârâtei procesuale pasive, potrivit prevederilor art. 36 Cod proc. Civ., calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre parte şi subiectul raportului juridic litigios.

În considerentele sale, pârâta face tot posibilul pentru a asigura un concediu plăcut fiecărui client, motiv pentru care se conformează tuturor prevederilor legale inclusiv, celor care vizează siguranţa persoanelor cazate.

Se precizează, că, rampa pe care acesta arată ca a alunecat nu este singura ieşire din hotel, existând în total 3 căi de acces principale, prin care se poate intra în respectiv se poate ieşi din clădire.

Această ieşire cu rampă reprezenta acces spre parcarea mică din spatele hotelului, amenajată pentru persoanele cu dizabilităţi, această uşă fiind în general închisă şi deschisă doar la solicitarea expresă a clienţilor.

Pârâta, apreciază că societatea a asigurat suficiente posibilităţi de acces sigure, pe scări, astfel încât nu există o faptă ilicită săvârşită cu vinovăţie, în sensul prevederilor art. 1357 Cod civ.

Folosirea acestei rampe de acces a fost opţiunea exclusivă a reclamantului, în condiţiile în care acesta avea cel puţin 3 posibilităţi de a ieşi din hotel pentru a ajunge în parcare.

respectivă este construită dintr-un material compozit numit WPC, material din care este confecţionată de altfel întreaga terasă din jurul hotelului, fiind adevărat că suprafaţa acestui material devine alunecoasă în condiţiile de umiditate sau îngheţ, motiv pentru care acest fapt este adus la cunoştinţa clienţilor prin intermediul unor anunţuri afişate în loc vizibil.

Pârâta consideră că nu se poate face vinovată de „nerespectarea obligaţiei de securitate” în condiţiile în care a prevăzut rampa cu un sistem antiderapant şi a afişat la loc vizibil avertizarea clienţilor ce folosesc respectiva rampă, despre pericolul reprezentat de alunecare, alunecarea şi căderea datorându-se neglijenţei exclusivă a reclamantului, care nu a ţinut cont de avertizare şi care a utilizat în mod neglijent rampa de acces.

Văzând suferinţele pe care reclamantul le-a îndurat, pârâta a pus la dispoziţia acestuia ###### nr. ############.04.2018 privind asigurarea de răspundere civilă, emisă de pârâta ############## ######### S.A.

Pârâta solicită în cazul în care se va dispune angajarea răspunderii pentru paguba produsă, doreşte a se avea în vedere la calculul prejudiciului constând în diferenţa dintre venitul realizat de către reclamant şi indemnizaţiile încasate, veniturile nete şi nu venitul brut, astfel cum se solicită în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

La stabilirea cuantumului oricărui prejudiciu, în situaţia în care se va face dovada culpei pârâtei, este de acord să achite prejudiciul a cărei valoare a fost probată, prin mijloace de proba administrate în mod direct în faţa instanţei de judecată.

În temeiul art. 72 Cpd proc. Civ., pârâta doreşte obligarea societăţii de asigurare, respectiv pârâta ############### ######### S.A., la plata despăgubirilor morale şi materiale stabilite în sarcina acesteia.

În drept, se invocă dispoziţiile art. 205 Cod. Proc. Civ.

În probaţiune, se solicită adminitrarea probei cu înscrisuri, interogatoriul reclamantului, proba testimonială, teza probatorie.

La data de 11.02.2020, reclamantul depune răspuns la întâmpinare (F.124-135) prin care solicită respingerea excepţiei necompetenţei teritoriale invocate de ambele pârâte, respectiv excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtei ##### Relax.

Reclamantul, pe fondul cererii, solicită obligarea pârâtelor la plata sumei de 40 000 de lei reprezsntând contravaloarea daunelor materiale și morale produse reclamantului pe durata executării contractului hotelier, prin nerespectarea obligației de securitate de către pârâta ##### ##### SRL.

În fapt, în expunerea stării de rapt litigioase reclamanta a arătat că prin intermediul unei reprezentante a Agentiei de ###### ###### ###### ###### SRL agenție înregistrată la Registrul Comerţului, sub numărul ###/7734/1999, a achiziționat, împreună cu soția sa la data de 16.10.2018, un pachet de servicil turistice, constând în bilet de odihnă, tratament, bilet de excursie.

Preţul pachetului de servicii turistice achiziționat prin intermediul contractului 2356/16.10.2018 era de 1945 lei şi acesta includea cazare într-o camera dubla standard la ##### ##### 3 Busteni, începând cu data de 19.10.2018 , timp de 2 nopti, respectiv camera într-o cameră dubla la ##### Relax 3 Sovata, începând cu data de 21.10.2018 pentru 5 nopți, pentru un număr de 2 adulti. Acest preţ acopereă costul serviciilor turistice efective, comisionul Agenției și TVA.

Reclamantul, arată că, separat de această rampă, nu erau amenajate scări de acces spre hotel dinspre aceeași parcare a hotelului. A întrebat personalul Hotelului despre modalitatea amenajării unui asemenea acces şi a fost informat că accesul ar fi fost unul sigur, de altfel, în incinta hotelului, la recepţie sau în spaţiul rezervat clienților, nu erau afișe cu privire la posibilitatea de a aluneca pe rampa aparţinând hotelului.

de acces menționată, nu era semnalizată că ar fi alunecoasă, iar accesul din hotel către această rampă nu era restricționat și nici nu erau avertismente legate de modul de utilizare a acestei uşi de acces.

După venirea echipajului SMURD, reclamantul a fost transportat la dispensarul din Sovata, de unde, după aproximativ patru ore a ajuns la Spitalul ######## din Târgu Mureş.

La lipsa unui chirurg de specialitate la momentul internării a făcut necesară deplasarea la un alt centru medical, unde după o imobilizare cu o atelă gipsată, în jurul orei 15:00, în data de 26.10.2018, a plecat spre Bucureşti, ajungând la Spitalul de Uregnţă Sf. #### la ora 21:30, unde a fost internat de urgenţă, iar la data de 29.10.2018 a fost supus unei intervenţii chirurgicale de reducerea fracturii, respectiv de imobilizare a fragmentelor osoase.

De la momentul accidentului a avut nevoie de îngrijiri medicale, de adaptarea locuinţei posibilităților reduse de deplasare, iar, pe fondul insuficienței venoase, i s-a interzis practicarea

sportului. A câștigat în greutate aproximativ 8 kilograme, iar starea de sănătate este pe departe de a se fi restabilit în întregime.

Reclamantul arată că, s-a aflat în concediu pentru incapacitate temporară de muncă mai bine de 6 luni de zile, concediu pe durata căruia veniturile din salariu s-au diminuat considerabil în condiţiile în care cuantumul indemnizaţiei pentru incapacitate de muncă este mai mic decât salariile nete încasate anterior accidentării.

În combaterea excepţiei necompetenței teritoriale a Judecătoriei Constanta, a arătat de la depunerea cererii introductive că potrivit ort 113, alin 1, lit 9 Cod. Proc. Civ. este competentă teritorial instanța în a cărei circumscripție s-a săvârșit fapta ilicită sau s-a produs prejudiciul, pentru cererile privind obligațiile izvorâte dintr-o asemenea faptă.

Prejudiciul constă în consecinţele dăunătoare de natură patrimonială sau nepatrimonială, efecte ale încălcării de către debitorul obligației de securitate, prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a prestației sau prestațiilor la care s-a îndatorat.

mai mult decât evident că prejudicial material și moral s-a produs nu numai la locul accidentării, ci el s-a produs și continua să se producă inclusive la locul unde urma să înregistrez venitul salarial, respective la locul convalescenței.

Reclamantul, în combaterea excepției lipsei calității procesual pasive a pârâtei ##### ##### SRL, solicită reunirea acesteia cu fondul cauzei, în măsura în care existenta și conținutului contractului hotelier constituie unul dintre faptele probatorii ale prezentei acțiuni.

În subsidiar, doreşte a se avea în vedere și dispozițiile articolului 1.1. Obiectul de comercializare a pachetelor de servicii turistice nr 2356/16.10.2018, potrivit cu care Obiectul contractului îl constituie vânzarea de către Agenție a pachetului de servicii turistice înscris în voucher, bilet de odihnă, tratament, bilet de excursie, alt înscris anexat prezentului contract și eliberarea documentelor de plată și călătorie. Ori potrivit voucherului 11DJN9R/A###############.10.2018, destinaţia biletului de odihnă și tratament era la Sovata , la pârâta ##### Relax, pe strada Câmp Mic 79.

În privinta apărătorilor pârâtei ALLIANZ ###### ASIGURĂRI, apărări arătând lipsa raportului de solidaritate pasivă, reclamanta apreciază că acestea sunt chestiuni probatorii, susceptibile de soluționare doar în baza administrării probatoriului.

Astfel, în măsura în care anterior producerii accidentului, reclamantul înregistra un venit salarial 884 lei în septembrie 2018 și 896 lei în cursul lunii octombrie 2018 de la angajatorul Difra ####, ulterior accidentării, veniturile lui s-au diminuat la 751 lei în noiembrie 2018, 643 lei în decembrie 2018 , 676 lei în ianuarie 2019, 601 lei în februarie 2019, 658 lei în martie 2019 și 567 lei în aprilie 2019 (3896 lei față de un venit de 5376 susceptibil a fi fost încasat în nivelul salariului din luna octombrie 2018).

În mod similar, în același interval, veniturile salariale susceptibil a fi fost încasate la angajatorul ######## #### SRL au scăzut de la 276 lei în luna octombrie 2018 la 249 lei în noiembrie 2018, 213 lei în decembrie 2018, 224 lei în ianuarie 2019, 224 lei în februarie 2019, 245 lei în martie 2019 și 211 în aprilie 2019 (respectiv a încasat 1366 lei faţă de 1662 lei la nivelul salariului din luna octombrie 2018 sa față de 2082 1ei cât ar fi încasat luând în calcul creșterea salariului minim ce o operat la 1 ianuarie 2019).

Reclamantul susţine că, este mai mult decât evident că a fost lipsit de venituri din salariu la nivelul angajatorului ##### #### SRL, venituri cuantificate la 1480 lei pentru intervalul

noiemebrie 2018-aprilie 2019. Diferenţa ar fi mult mai mare în măsura în care de la începutul anului 2019 salariul minim susceptibil de a fi încasat ar fi crescut la 1031 lei față de un venit de 896 lei în octombrie 2018. Prin considerarea acestei creșteri salariale obligatorii diferența ar fi de de 2020 lei (4x 1031)+ 896+896-3896 Iei.

La nivelul celuilalt salariat diferența de venit este de 296 lei sau 716 lei luând în considerarea creșterea salariului.

Potivit art. 1387 alin. 1 C.civ., în cazul vătămării integrității corporale sau sănătății unei persoane, despăgubirea trebuie să cuprindă, după caz, echivalentul câștigului din muncă de care cel prejudiciat a fost lipsit sau pe care este împiedicat să-l dobândească, ca urmare a pierderii sau diminuării capacității de muncă.

Despăgubirea pentru pierderea sau nerealizarea câștigului din muncă se stabilește pe baza venitului lunar net din muncă al celui prejudiciat din ultimul an înainte de pierderea sau diminuarea capacității sale de muncă, fiind o aplicație a principiului reparării integrale a prejudiciului suferit, conform căruia trebuie reparată atât pierderea efectiv suferită (damnum emergens), cât și câștigul sau beneficiul nerealizat (lucrum cessans), pe care reclamantul l-ar fi putut obține în condiții obișnuite, dar nu l-a obținut din cauza faptei prejudiciabile.

În drept, se inocă art. 1356 Cod civil, 2130 Cod civil, art 2072 și urm Cod civil, art.113,alin 1 pct 8, 9Cod proceduă civilă.

În probaţiune, se solicită administrarea probei cu înscrisuri, proba cu interogatoriul, expertize de specialitate.

În sedinţă publică, din data de 09.03.2020 (F. 213), instanţa a învederat reclamantului, prin reprezent convenţional să precizeze temeiul de drept pe care îşi întemeiază cereera, cu arătarea în mod succint a temeiului de fapt şi raportatarea acestuia la temeiul de drept invocat inclusiv în ceea ce priveşte competenţa instanţe.

La data de 21.48.2020, reclamantul depune precizări privind cauza cererii de chemare în judecată (F.222-225) la solicitarea instanţei, prin care solicită respingerea excepţiei necompetenţei teritoriale invocate de ambele pârâte, respectiv excepţia lipsei calităţii procesual pasive a pârâtei ##### ##### SRL. #### susţinerile din cererea de chemare în judecată.

În probaţiune, suplimentează proba cu înscrisuri.

În sedinţă publică, din data de 07.09.2020, instanţa respinge ca neîntemeiată excepţia de necompetenţă teritorială învocată de pârâţi.

În sedinţă publică, la data de 23. 11.2020, instanţa încuviinţează pentru reclamant proba cu înscrisuri, proba cu interogatoriul, proba cu expertiza tehnică în specialitate construcţii civile şi proba cu expertiza tehnică medico-legală.

Încuviinţează pentru pârâta SC ####### ###### ######### S.A., proba cu înscrisuri şi proba cu interogatoriu şi să depună la dosarul cauzei, dosarul administrativ de daună.

Încuviinţează pentru pârâta SC ##### ##### S.R.L. proba cu înscrisuri, proba cu interogatoriu şi proba testimonială, în cadrul căreia se va audia martorul ####### #####.

La data de 21.12.2020, (F.22-71 vol II) s-a depus de către pârâta ############## ######### S.A. dosarul de daună, precum şi întrebările ce urmează a fi adresate martorului.

La data de 15.02.2021, la termenul de judecată, (F.79-82 vol II) s-a depus de către pârâta SC ##### ##### SRL, răspunsul la interogatoriul propus de către reclamant şi lista cu întrebările ce urmează a fi adresate martorului.

La data de 10.10.2023, se depune raportul de expertiză tehnică (F.99-179- vol III)

La data de 27.11.2023, reclamantul depune note scrise, prin care solicită decăderea pârâtelor din dreptul de a formula obiecţiuni la raportul de expertiză efectuat, şi în consecinţă omologarea acestui raport. (F. 186-195)

În sedinţă publică din data de 29.11.2023, reclamantul depune cerere modificatoare a câtimii obiectului cererii introductive, prin care solicită, în temeiul art. 204, alin (2), pct.2 Cod proc. Civ, modificarea sumei de la 40.000 de lei la 100.000 lei.

Din valoare acestor sume, suma de 10.000 lei reprezintă diferenţele de venit pe care le ar fi încasat reclamantul, daca nu s-ar fi aflat în incapacitate de muncă în perioada 26.10.2018-01.05.2019, atât prin plata salariilor, cât şi a dividentelor. #### de 10.000 lei reprezintă contravaloarea medicamentelor şi a tratamentelor de care a avut nevoie urmării accidentării, iar suma de 80.000 lei reprezentând compensarea în bani a unui prejudiciu moral produc prin vătămarea integrităţii corporale, afectarea vieţii sociale şi de familie, respectiv prin afectarea posibilităţilor de deplasare şi de agerement, prin neeexecutarea obligaţiei contractuale de securitate ce revenea pârâtei.

Reclamantul solicită, obligarea în solidar a pârâtelor, pentru suma de 20.000 de lei suma ce doreşte a fi achitată de către pârâta ALLIANZ-###### ASIGURĂRI, reprezentând contravaloarea daunelor materiale pricinuite reclamantului prin nerespectarea obligaţiei se securitate de către pârâta ##### Relax, iar suma de 80.000 lei doreşte a fi achitată de către pârâta ##### RELAX, sumă ce reprezintă compensarea în bani a unui prejudiciu moral produs prin vătămarea integrităţii corporale, afectarea vieţii sociale şi de familie, respectiv prin afectarea posibilităţilor de deplasare şi agrement.

În sedinţă publică din data de 03.04.2024, instanţa ia act ca să se renunţă la dreptul de a mai formula obiecţiuni de către pârâta SC ##### ##### SRL.

Prin Sentinţa civilă nr.####/25.06.2026 Judecătoria Constanţa a pronunţat următoarea soluţie:

„Respinge ca neîntemeiată, excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei ##### ##### S.R.L.

Admite în parte cererea formulată de reclamantul ######### ### în contradictoriu cu pârâtele SC ##### ##### SRL şi cu ALLIANZ ###### ASIGURARI.

Obligă pârâta ####### ###### ######### S.A., la plata către reclamant, a sumei de 449,36 lei, cu titlul de despăgubiri materiale.

Obligă pârâta ##### ##### S.R.L. la plata către reclamant, a sumei de 60.000 lei, cu titlul de despăgubiri morale.

Dispune majorarea onorariului expertului Duvagi ##### #####, de la suma de 1.200 lei, la aceea de 7.300 lei.

Obligă pârâta ##### ##### SRL, la plata cheltuielilor de judecată către reclamant, în cuantum de 5.583 lei, proporțional cu pretențiile admise.

Obligă pârâta Allianz ###### Asigurări S.A la plata cheltuielilor de judecată către reclamant, în cuantum de 41,40 lei, proporțional cu pretențiile admise.

Obligă pârâta ##### ##### SRL, la plata către expert Duvagi ##### #####, a sumei de 6.100 lei, reprezentând diferență onorariu de expert.”

Pentru a pronunţa această hotărâre, prima instanţă a reţinut următoarele:

„Analizând actele și lucrările cauzei:

La data de 16.10.2018, între societatea SC ###### ###### ###### SRL, denumită în continuare Agenția și ######### #######, s-a încheiat contractul de comercializare a pachetelor de servicii turistice nr. 2356 din data de 16.10.2018, având ca obiect vânzarea de către Agenție a pachetului de servicii turistice înscris în voucher, bilet de odihnă, tratament, bilet de excursie, alt înscris anexat.

pachetului s-a realizat prin intermediul voucherelor A-11DJN9S/A###############.10.2019 şi A-11DJN9R/A###############.10.2018, respectiv prin plata în numerar a sumei de 495 de lei, aspect ce reiese din cuprinsul contractului ######### şi a facturii seria 3INT #########.10.2018. (f. 30)

La data de 21.10.2018, reclamantul s-a cazat împreuna cu soţia la Hotelul Relax aparţinând pârâtei la data de 21.10.2018, urmând a sta acolo 5 nopţi, respectiv până în dimineaţa zilei de 26.10.2018, aspect ce reiese din întregul material probatoriu, nefiind contestat de niciuna dintre părțile prezentului litigiu.

SRL și ############## ######### S.A. s-a încheiat polița de asigurări Nr. ############.04.2018, având ca obiect acordarea de despăgubiri pentru daunele materiale de a căror producere asigurații răspund în baza legii, față de terțe persoane păgubite. (f. 110 și urm.)

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei S.C. ##### Relax, instanța urmează a o respinge, pentru argumentele ce succed.

Instanța reține faptul că potrivit dispozițiilor art. 3 din O.G. nr. 21/1992 privind protecţia consumatorilor, potrivit cărora principalele drepturi ale consumatorilor sunt: "a) de a fi protejaţi împotriva riscului de a achiziţiona un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudiciere viaţa, sănătatea sau securitatea ori să le afectele drepturile şi interesele legitime; b) de a fi informaţi complet, corect şi precis asupra caracteristicilor esenţiale ale produselor şi serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor, precum şi de a fi educaţi în calitatea lor de consumatori; [... / d) de a fi despăgubiţi pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor şi serviciilor, folosind în acest scop mijloace prevăzute de lege."

Totodată, în raport de prevederile art. 30 din Ordonanţa de Guvern nr. 58 din 21 august 1998 privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de turism în ####### "Agenţii economici din turism au următoarele obligaţii: lit. g) să asigure protecţia turiştilor care utilizează structurile sale de primire turistice."

Prejudiciul fizic suferit de către reclamant, se încadrează în noțiunea definită la punctul 12 art. 2 din aceeaşi O.G. nr. 21/1992, respectiv paguba reprezintă "prejudiciul creat consumatorului prin utilizarea unui produs periculos sau a unui produs cu defecte, precum şi cel creat de servicii necorespunzătoare furnizate de prestator. Prejudiciul poate fi material, vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii, precum şi pierderea vieţii. În cazul utilizării unui produs cu defecte, se consideră pagubă deteriorarea sau distrugerea oricărui bun, altul decât produsul cu defecte, cu condiţia ca bunul respectiv să fie în mod normal destinat folosinţei sau consumului privat şi să fi fost folosit de persoana prejudiciată pentru uz sau consum personal, iar valoarea pagubei să nu fie mai mică de 200 lei".

Raportându-se aceste prevederi legale la cauza de faţă, se constată că leziunea suferită de reclamant, s-a produs în timpul utilizării unui serviciu pus la dispoziţie de societatea pârâtă, prestatoare de servicii turistice în domeniul hotelier, respectiv în timpul utilizării de către reclamantul din prezenta cauză a unei rampe de acces în parcarea hotelului unde era cazat.

Dispoziţiile legale din materia protecţiei drepturilor consumatorilor, reglementând răspunderea comerciantului pentru prejudiciile cauzate consumatorilor prin produsele vândute/serviciile prestate, trebuie raportate la răspunderea civilă delictuală/contractuală, după caz. În prezenta cauză sunt incidente dispoziţiile legale referitoare la răspunderea civilă delictuală pentru fapta lucrului, iar potrivit art. 1349 alin.1 Cod civil, orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune şi să nu aducă atingere, prin acţiunile ori inacţiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, iar alin. 3 prevede că în cazurile anume prevăzute de lege, o persoană este obligată să repare prejudiciul cauzat de fapta altuia, de lucrurile ori animalele aflate sub paza sa, precum şi de ruina edificiului. Această răspundere este antrenată independent de orice culpă a paznicului juridic al bunului.

În acest sens, art. 1.376 alin.1 Cod civil, reglementând răspunderea pentru prejudiciile cauzate de lucruri, dispune că oricine este obligat să repare, independent de orice culpă, prejudiciul cauzat de lucrul aflat sub paza sa, noţiunea de pază fiind definită de art. 1.377 Cod civil „în înţelesul dispoziţiilor art. 1.375 şi 1.376, are paza animalului sau a lucrului proprietarul ori cel care, în temeiul unei dispoziţii legale sau al unui contract ori chiar numai în fapt, exercită în mod independent controlul şi supravegherea asupra animalului sau a lucrului şi se serveşte de acesta în interes propriu”.

Cu privire la aspectul invocat de către pârâta ####### ###### ######### S.A., în sensul că nu operează răspunderea solidară a pârâtelor, instanța reține faptul că solidaritatea debitorilor este condiționată de îndeplinirea dispozițiilor art. 1382 C.civ. privind răspunderea solidară, obligaţia solidară a mai multor persoane de a contribui la repararea unor prejudicii fiind incidentă doar atunci când faptul generator (fapta ilicită) este rezultatul unei activităţi concurente, ceea ce nu este cazul în speţă. Pa cale de consecință, instanța reține faptul că pârâta ####### ###### ######### S.A., răspunde doar în limitele prevăzute în polița de asigurare exhibată.

În ceea ce privește vătămarea suferită de către reclamant, aceasta s-a materializat, așa cum rezultă din fișa medicală, întocmită în cadrul Unității de Primiri Urgențe a Spitalului ######## din Târgu Mureș, în fractură bimaleolară gleznă stânga cu deplasare, traumatism ce necesită, în mod obligatoriu, operație chirurgicală.

În vederea recuperării, au urmat o serie de intervenții, dovedite cu însrisuri medicale:

1.În perioada 26.10.2018-06.11.2018, reclamantul a fost internat la Spitalul ######## de Urgență Sf. #### București, în perioada 26.10.2018-06.11.2018, diagnostic la externare: fractura bimaleolară stânga operată, conform biletului de ieșire din spital ########### (f. 48-49)

2.În perioada 10.12.2018-11.12.2018, reclamantul a fost internat la Spitalul ######## de Urgență Sf. #### București, în vederea extragerii șurubului de diastază, conform biletului de iesire din spital ############ (f. 50)

3.În perioada 14.02.2019-22.02.2019, reclamantul a fost internat la Spitalul ######## de Urgență Constanța, diagnostic: flebită și tromboflebită a vaselor profunde ale extremităților inferioare (f. 58-60)

Reclamantul a beneficiat de concediu medical, acordat în mod lunar, în perioada noiembrie 2018-aprilie 2019. (f. 60-66)

Conform raportului de expertiză medico-legală efectuat în cadrul Serviciului Clinic ######## de Medicină Legală Constanța, depus la dosar la data de 01.11.2021, la filele 172-175 vol I, pacientul prezintă, la examenul obiectiv:

-gamba stângă, moderat tumefiată cu circumferința în 1/3 inf. de 26 cm, respectiv la nivel bimalaeolar de 30 cm, la nivelul gambei dr. 25 cm în 1/3 inf și 28 cm la nivel bimaleolar;

-la nivelul gambei stg., față lateral, în 1/3 inf cu extindere la nivel maleolar, cicatrice alb-sidefie cu urmele firelor de sutură, verticala de 70/0,2 cm, pe fond roșiatic și tegumentul de la acest nivel ci descuamare;

-la nivel maleolar intern stg., cicatrice alb-sidefie de 3,5/0,2 cm, cu urmele firelor de sutură pe fond roșiatic

Leziunile traumatice au necesitat 75-80 zile de îngrijiri medicale și au putut data din data de 26.10.2018. La data întocmirii raportului, diagnosticul de artroză posttraumatică glezna stângă, pentru care necesită în continuare tratament balneo-fizioterapic, nu se încadrează în noțiunea de infirmitate.

Conform raportului de expertiză realizat de expert Duvagi ##### #####, se reține faptul că rampa implicată în producerea accidentului, se află pe fațada laterală dinspre sud-vest a imobilului. În opinia expertului, partea desenată a proiectului care a stat la baza emiterii Autorizației de construire nr. 63/2017, emisă de Primăria Sovata, nu cuprinde și proiectul rampei. (f. 116, vol III). Totodată, procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 9187 din 10.08.2017 arată conformitatea clădirii recepționate la 10.08.2017, cu proiectul autorizat cu Autorizația de construire 63/27.07.2017, la fata recepției, de unde se deduce că rampa a fost executată ulterior. (f. 123, vol III).

implicată în accident, nu se poate încadra în categoria rampelor pentru persoanele cu handicap. ##### implicată în procedura accidentării, nu respectă cerințele minime de siguranță în exploatare.

În drept, potrivit art. 1349 alin.1 Cod civil, „Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune şi să nu aducă atingere, prin acţiunile ori inacţiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane”, iar potrivit alin.2, „cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral”. În conformitate cu prevederile art. 1357 alin.1 Cod civil, „Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârşită cu vinovăţie, este obligat să îl repare”, iar potrivit art. 1359 din acelaşi act normativ, „Autorul faptei ilicite este obligat să repare prejudiciul cauzat şi când acesta este urmare a atingerii aduse unui interes al altuia, dacă interesul este legitim, serios şi, prin felul în care se manifestă, creează aparenţa unui drept subiectiv”. Aceste dispoziţii legale reglementează răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, care angajează răspunderea autorului faptei ori de câte ori sunt îndeplinite, cumulativ, condiţiile acesteia şi anume: existenţa unei fapte ilicite, existenţa unui prejudiciu, raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu şi existenţa vinovăţiei celui ce a cauzat prejudiciul.

În raport de dispoziţiile legale anterior menţionate şi văzând situaţia de fapt reţinută pe baza materialului probator administrat în cauză, instanţa apreciază că sunt îndeplinite cerinţele

legale necesare angajării răspunderii civile delictuale a pârâtei ##### Relax, potrivit dispoziţiilor legale anterior menţionate.

În ceea ce privește fapta ilicită comisă de către pârâtă, instanța reține faptul că aceasta se materializează prin faptul de a pune la dispoziția clienților hotelului, o rampă de acces, în parcare, ce nu corespunde cerințelor de securitate.

Instanța urmează a înlătura apărările pârâtei, în sensul că această ieşire cu rampă reprezenta acces spre parcarea mică din spatele hotelului, amenajată pentru persoanele cu dizabilităţi, această uşă fiind în general închisă şi deschisă doar la solicitarea expresă a clienţilor (f. 117, volI, penultimul paragraf), raportat la concluziile raportului de expertiză de specialitate, conform cu care rampa implicată în accident, nu se poate încadra în categoria rampelor pentru persoanele cu handicap.

Totodată, astfel cum rezultă din chiar depoziția matorului propus de către pârâtă, rampa este utilizată de clienți, doar la cerere, iar cererea expresă a clientului de utilizare a rampei, în ziua respectivă, impunea sporirea diligențelor pârâtei în vederea avertizării clientului hotelului, cu privire la riscul potențial, aspect de nu este dovedit în cauză. Altminteri, eventuala prezență a brumei la nivelul respectivei rampe reclama o adaptare a politicii hotelului, cu privire la posibilitatea de folosire, a acesteia, în condițiile în care posibilitatea de accidentare devenea o cvasi-certitudine.

Din întregul material probator se reține faptul că nu s-a procedat la o informare clară a reclamantului cu privire la posibilitatea utilizării unei alte ieșiri, în vederea accesului în parcare, a riscului utilizării rampei, precum și faptul că rampa în cauză nu respectă standardele de siguranță impuse de lege.

Reclamantul a demonstrat prejudiciul suferit, constând în vătămarea membrului inferior, legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită şi prejudiciu precum şi vinovăţia pârâtei, reţinută sub forma culpei.

Cu privire la daunele materiale pretinse, instanța reține faptul că, în justificarea daunelor materiale constând în contravaloarea medicamentelor și a tratamentelor realizate în vederea refacerii stării de sănătate, reclamantul a depus în copie, două bonuri fiscale, ce atestă achiziționarea de la farmaciile #### Net, respectiv ###, la datele de 20.12.2019, respectiv 05.02.2020, a produsului farmaceutic Elquis, ce i-a fost prescris medical, astfel cum rezultă din biletele de ieșire medicală, fără a face dovada altor cheltuieli suplimentare. Contravaloarea produsului medical a fost de 243,58 lei, respectiv 205,78 lei, conform bonurilor depuse la dosar.

În ceea ce privește decontul de cheltuieli, în cuantum de 650,24 lei, eliberat de Spitalul Clinic de Urgență Sf. ####, aflat la fila 50, vol. II dosar, instanța reține că acest tip de document se eliberează din spital, în mod standard, fără a stabili vreo obligație financiară în cazul pacienților asigurați în cadrul sistemului public de sănătate, cum este cazul reclamantului.

În ceea ce privește diferența de venituri nerealizate, estimată de reclamant la suma de 10.000 lei, instanța reține faptul că reclamantul a depus adeverințe de venit, copie a contractului de muncă de la societatea ########## SRL, decizia de majorare a salariilor angajaților nr. 01/01.01.2019. Cu privire la aceste înscrisuri, instanța reține ca fiind întemeiate, alegațiile pârâtei Allianz ###### Asigurări, prin care sunt prezentate inadvertențe la nivelul actelor prezentate cu privire la modalitatea în care au variat veniturile reclamantului, în perioada concediului medical, coroborate cu modalitatea în care au fluctuat veniturile societății ########## SRL, al cărui

administrator și angajat, este reclamantul. În acest context, instanța reține că nu se face dovada cu certitudine a existenței prejudiciului și nici a întinderii sale.

Prejudiciul moral a fost definit în doctrina dreptului și în jurisprudență ca orice atingere adusă uneia dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane și care se manifestă prin suferința fizică sau/și morală, pe care le resimte victima. Prejudiciile care alterează sănătatea și imaginea fizică – mai ales în zone vizibile cum este zona feței - aduc atingere unora dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane – dreptul la sănătate, integritate fizică și psihică (art. 58 NCC) ca şi componente ale dreptului la viaţă apărat de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului și trebuie să fie reparate.

Caracterul suferinţelor trebuie privit în legătură cu particularităţile individuale ale persoanei prejudiciate, suferinţele morale (psihice) fiind frica, durerea, ruşinea, tristeţea, neliniştea, umilirea şi alte emoţii negative. În stabilirea existentei unui prejudiciu trebuie luat în calcul caracterul şi importanţa valorilor nepatrimoniale lezate, situaţia personală a victimei, ţinând cont de sexul și vârsta acesteia, mediul social din care victima face parte, educaţia, cultura, personalitatea şi psihologia victimei, circumstanţele săvârşirii faptei, statutul social, etc.

Fiind vorba de lezarea unor valori fără conținut economic și de protejarea unor drepturi care intră, ca element al vieţii private, în sfera art. 1 (dreptul la viaţă) din Convenţia europeană, dar și de valori apărate de art. 22 din Constituție și art. 58 C.civ., existenţa prejudiciului este circumscrisă condiţiei aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă corespunzătoare a prejudiciului real şi efectiv produs victimei, privit prin prisma împrejurărilor anterior expuse.

Potrivit jurisprudenţei constante a #### (cauza Tolstoy Miloslavsky c. Regatului Unit si toate cauzele în care se constată încălcări ale drepturilor prevăzute de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului), daunele morale se stabilesc în raport cu consecinţele negative suferite de victimă, importanţa valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost percepute consecinţele vătămării, măsura în care victimei i-a fost afectată situaţia familială, profesională şi socială. În cuantificarea prejudiciului moral, aceste condiţii sunt subordonate condiţiei aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real şi efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogăţire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

Criteriul general evocat de #### constă în aceea că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporţionalitate cu atingerea adusă victimei, având în vedere gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii aduse acestora. În situaţia daunelor morale, datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin raportare la elementele de fapt, apreciate în complexitatea lor.

În materia daunelor morale, dată fiind natura prejudiciului care le generează, practica judiciară și literatura de specialitate au statuat că nu există criterii precise pentru cuantificarea lor, ci că ele trebuie cuantificate în raport de o evaluare complexă a aspectelor în care vătămările produse se exteriorizează, ce este supusă puterii de apreciere a instanţelor de judecată. #### cuantificarea echivalentului prejudiciului moral include o doză de aproximare instanța trebuie să aibă în vedere o serie de criterii printre care: consecințele negative suferite de cel în cauză în plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost afectate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care a fost afectată situația

familială, profesională și socială. În acest context, despăgubirile trebuie să fie rezonabile, iar aprecierea și cuantificarea acestora justă și echitabilă, corespunzătoare prejudiciului moral și real produs victimei,, în așa fel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără just temei a celui îndreptățit să le primească, dar nici să nu fie derizorii, despăgubirile trebuind să se afle într-un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, potrivit jurisprudenței ####.

În teoria şi în practica judiciară au fost clasificate daunele morale în subcategorii, pentru uşurarea procesului de individualizare a acestora şi pentru a evidenţia natura şi importanţa leziunilor a căror acoperire se solicită, în baza principiului reparării integrale a prejudiciului, consacrat de art. 1385 alin. 1 din Codul civil. Au fost astfel consacrate şi supuse reparării: daune morale pentru dureri fizice sau psihice (pretium doloris); daune morale acordate pentru repararea prejudiciului estetic (pretium pulchritudinis), acoperind vătămările şi leziunile ce aduc atingere armoniei fizice sau înfăţişării persoanei; prejudiciul de agrement (hedonist) pentru limitarea posibilităţilor unei persoane de a se bucura de plăcerile vieţii şi de satisfacţii spirituale sau materiale; daune morale pentru prejudiciile care aduc atingere prestigiului, onoarei şi demnităţii unei persoane precum calomnia, denigrarea sau defăimarea.

De principiu, prejudiciile nepatrimoniale (denumite şi daune morale sau prejudicii extrapatrimoniale sau nepecuniare) reprezintă acele consecinţe dăunătoare cu conţinut neeconomic, rezultând din atingerile şi încălcările drepturilor personale nepatrimoniale; având în vedere caracterul neeconomic al acestui tip de prejudicii, determinarea despăgubirilor cuvenite persoanei prejudiciate va viza doar efectul compensatoriu şi nu va încerca preţuirea valorii nepatrimoniale lezate, dreptul la viaţă şi sănătate fiind inestimabile; prin acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul nepatrimonial suferit, este vizată strict alinarea suferinţei pricinuite prin vătămarea integrităţii corporale a sănătăţii sau a relaţiilor afective, iar nu conferirea unui grad de satisfacţie persoanei prejudiciate, prin sancţionarea pe latură civilă a persoanei responsabile pentru producerea prejudiciului.

Determinarea prejudiciului nepatrimonial se realizează in urma examinării actelor medico-legale din care rezultă numărul zilelor de îngrijiri medicale necesare vindecării, prejudiciile estetice ori funcţionale suferite de victima accidentului, precum si ţinând cont de prejudiciul cauzat de durerea fizica si psihica.

Întrucât omul este o ființă sensibilă la stimuli dureroși, durerile fizice sunt însoțite, de regulă, de suferințe psihice. Din punct de vedere subiectiv, perceperea de către individ a desfigurării sau cicatricelor şi operaţiunilor medicale impuse pentru remedierea acestora sunt cauza suferințelor psihice. Victima conștientizează durerea şi leziunea fizică, precum și consecințele acesteia - compasiunea sau dezgustul celor din jur, eventualele modificări ale condițiilor obișnuite de viața, ale statutului profesional, diminuarea posibilităților de afirmare și manifestare în colectivitate. Durerile fizice şi intervenţiile medicale pentru înlăturarea consecinţelor lor generează, de asemenea, suferinţe psihice. Toate acestei împrejurări au rezonanță negativă în plan psihic și afectiv. Durerile fizice și psihice constituie cele mai frecvente, mai obișnuite și mai firești, dar în același timp și cele mai grave dintre urmările negative ale atingerilor corporale. Ceea ce se indemnizează este durerea fizică, adică experiența senzorială dezagreabilă și suferințele psihice consecutive unui traumatism, manifestate prin depresii, stări de angoasă, tristețe, teamă. Indemnizarea suferințelor fizice și psihice este tratată sub apelativul pretium doloris. Orice fenomen fizic dureros este perceput prin intermediul sistemului nervos,

astfel că, în mod obiectiv, durerea fizică este însoțită de suferințe psihice. Prejudiciul constând în dureri fizice și psihice se diferențiază de prejudiciul estetic, fiind mai cuprinzător.

În ce priveşte cuantumul posibilelor despăgubiri acordate, nici sistemul legislativ românesc şi nici normele comunitare nu prevăd un mod concret de evaluare a daunelor morale, iar acest principiu, al reparării integrale a unui astfel de prejudiciu, nu poate avea decât un caracter estimativ, fapt explicabil în raport de natura neeconomică a respectivelor daune, imposibil de a fi echivalate bănesc.

Ceea ce trebuie în concret evaluat nu este prejudiciul ca atare, ci doar despăgubirea ce vine să compenseze acest prejudiciu şi să aducă acea satisfacţie de ordin moral celui prejudiciat.

Din probele administrate în cauză, se reţine faptul că victima a necesitat să fie internată și totodată a necesitat un număr de 75-80 zile de îngrijire medicală.

Instanţa constată că reclamantul este îndreptăţit la obţinerea de daune morale, iar în ceea ce priveşte cuantumul acestora, instanţa apreciază că suma că suma de 60.000 lei, acordată reclamantului cu titlu de daune morale, este de natură să acopere în integralitate prejudiciul moral suferit ca urmare a accidentului din data de 26.10.2018.

Sintetizând, instanța urmează să admită în parte cererea formulată de reclamantul ######### ### în contradictoriu cu pârâtele SC ##### ##### SRL şi cu ALLIANZ ###### ASIGURARI.

Va obliga pârâta ####### ###### ######### S.A., la plata către reclamant, a sumei de 449,36 lei, cu titlul de despăgubiri materiale.

Va obliga pârâta ##### ##### S.R.L. la plata către reclamant, a sumei de 60.000 lei, cu titlul de despăgubiri morale.

În ceea ce privește solicitarea expertului Duvagi ##### ##### de majorare a onorariului de expert, instanța, în raport de complexitatea raportului de expertiză efectuat și de faptul că nu a fost necesar să se dispună clarificarea sau completarea acestuia, instanța urmează a o admite.

Dispune majorarea onorariului expertului Duvagi ##### #####, de la suma de 1.200 lei, la aceea de 7.300 lei.

În temeiul art. 453 alin 2 cod proc civ., va obliga pârâta ##### ##### S.R.L., la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată, proporțional cu pretențiile admise, care sunt acelea de 60.000 lei, prin raportare la suma pretinsă de 80.000 lei.

În temeiul art. 453 alin 2 cod proc civ., va obliga pârâta Allianz ###### Asigurări S.A, la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată, proporțional cu pretențiile admise, care sunt acelea de 449,36 lei, prin raportare la suma pretinsă de 20.000 lei.

Astfel, instanța reține că reclamantul a dovedit cheltuieli de judecată în cuantum de 9.305 lei, compuse din suma de 1805 lei reprezentând taxă judiciară de timbru, (f. 81, vol I), 1200 lei, onorariu de expert achitat cu chitanța nr. ##########; 1300 lei, supliment taxă de timbru (f. 196, vol III), 5000 lei, onorariu avocat.

Aplicând procedeul matematic reprezentat de metoda pentru determinarea proporționalității directe și inverse, ce se concretizează în regula de trei simplă, în vederea stabilirii cuantumului cheltuielilor de judecată datorate, instanța va obliga pârâta ##### ##### SRL, la plata cheltuielilor de judecată către reclamant, în cuantum de 5.583 lei și totodată va obliga pârâta Allianz ###### Asigurări S.A la plata cheltuielilor de judecată către reclamant, în cuantum de 41,40 lei.

Va obliga pârâta ##### ##### SRL, la plata către expert Duvagi ##### #####, a sumei de 6.100 lei, reprezentând diferență onorariu de expert."

Împotriva Sentinţei civile nr. ####/25.06.2026 a Judecătoriei Constanţa a formulat apel pârâtă ##### ##### SRL, iar reclamantul ######### ### a formulat întâmpinare şi apel incident.

Prin apelul formulat, apelanta pârâtă ##### ##### S.R.L. a solicitat schimbarea în întregime a hotărârii apelate şi în urma rejudecării cauzei, să se dispună în principal, respingerea cererii formulate de intimatul reclamant ######### ###, ca netemeinică și nelegală, iar în subsidiar, reducerea cuantumului despăgubirilor morale stabilite în sarcina acestuia, în valoare de 60.000 lei, obligarea pârâtei ####### ###### S.A. la plata tuturor despăgubirilor materiale, inclusiv a cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri. În temeiul art. 453 CPC, a solicitat obligarea intimatului reclamant la plata cheltuielilor de judecată, constând din taxa de timbru judiciar și onorariul avocațial.

În motivare, apelanta pârâtă a susținut că instanța de fond a reținut în mod netemeinic și nelegal existența unei fapte ilicite, întrucât a aplicat prevederile art. 2 pct. 12 din O.G. nr. 21/1992 coroborate cu concluziile raportului de expertiză întocmit de expertul Duvagi ##### #####, raport care a analizat conformitatea rampei prin prisma Legii nr. 448/2006, deși reclamantul nu a fost și nu este o persoană cu handicap.

A arătat că expertul a constatat că înclinația rampei nu permite folosirea acesteia de către o persoană în scaun rulant, însă a menționat că rampa are o balustradă de care reclamantul s-ar fi putut sprijini dacă nu ar fi avut mâinile ocupate cu bagaje, precum și că pardoseala prezintă striații paralele longitudinale cu scop antiderapant, fiind aplicate profile antiderapante din cauciuc striat.

Apelanta pârâtă a învederat că alegerea de a folosi rampa din spatele clădirii a aparținut exclusiv reclamantului, care a constatat că rampa este alunecoasă, însă a ales o „scurtătură" și nu a fost împiedicat să folosească acest acces de către afișele „atenție alunecare" și „accesul interzis persoanelor străine", așa cum rezultă din declarațiile martorei ###### #####. A precizat că existau alte trei căi de acces principale, iar reclamantul a utilizat rampa în mod neglijent, fără a ține cont de avertizare, ceea ce a condus la alunecarea și căderea sa, soldată cu fracturarea gleznei piciorului stâng. A menționat că societatea administrează clădirea, însă nu putea prevede sau împiedica evenimentul, întrucât acesta a fost produs exclusiv de neatenția reclamantului, fiind incident cazul fortuit, definit ca fiind un eveniment ce nu poate fi prevăzut și nici împiedicat de cel care ar fi fost chemat să răspundă.

Totodată, a invocat faptul că, potrivit art. 1352 Cod civil, fapta victimei înlătură răspunderea, chiar dacă nu are caracteristicile forței majore, ci doar pe cele ale cazului fortuit.

A arătat că instanța de fond a stabilit un prejudiciu moral de 60.000 lei, echivalent cu 750-800 lei/zi, sumă ce depășește cuantumul despăgubirilor acordate pentru prejudiciile morale suferite în urma unei infracțiuni săvârșite cu intenție, precum și valoarea despăgubirilor stabilite în favoarea copiilor minori pentru decesul părintelui, apreciind că valoarea este mult prea ridicată raportat la împrejurările producerii evenimentului și la prejudiciul concret suferit.

De asemenea, a expus faptul că instanța a dispus obligarea societății la plata cheltuielilor de judecată în sumă totală de 11.683 lei, compusă din 5.583 lei cheltuieli de judecată către reclamant și 6.100 lei diferență onorariu expert Duvagi ##### #####, apreciind că această soluție este netemeinică și nelegală, întrucât cheltuielile de judecată și onorariul expertului reprezintă cheltuieli de judecată făcute pentru buna desfășurare a justiției, iar asigurătorul răspunde pentru

toate prejudiciile, conform politicii de asigurare nr. ############.04.2018. În concluzie, apelanta pârâtă a solicitat admiterea apelului declarat, arătând că nu există o faptă ilicită săvârșită cu vinovăție de către societate, fiind incidente cauzele exoneratoare de răspundere prevăzute de art. 1351 alin. 3 și art. 1352 Cod civil.

În drept, au fost invocate dispoziţiile art.466 și următoarele CPC și celelalte prevederi legale menţionate în cuprinsul cererii.

În dovedire, s-au solicitat următoarele probe: înscrisuri, proba testimonială.

Prin întâmpinarea formulată la data de 09.09.2024, intimata ####### ###### ######### S.A. a solicitat respingerea apelului formulat de apelanta pârâtă ##### ##### SRL împotriva sentinței civile nr. ####/25.06.2024, pronunțate de Judecătoria Constanța în dosarul nr. ##### # ### # #019, cu consecința menținerii acestei hotărâri ca fiind legală și temeinică.

În motivare, intimata menţionează că apelanta pârâtă ##### ##### S.R.L. a solicitat prin cererea de apel obligarea ####### ###### ######### S.A. la plata despăgubirilor materiale și a cheltuielilor de judecată aferente, însă, la punctul (3) al aceloraşi motive, a cerut modificarea în parte a hotărârii instanței de fond, în sensul obligării ####### ###### ######### S.A. la plata cheltuielilor de judecată către intimatul reclamant, ceea ce a generat o neconcordanță evidentă între cele două solicitări.

A susținut că solicitarea de obligare a ####### ###### ######### S.A. la plata despăgubirilor materiale este neîntemeiată întrucât instanța de fond a admis în parte petitul cererii introductive, dispunând obligarea Allianz la plata sumei de 449,36 lei către reclamant.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, a învederat că reclamantul a suportat suma totală de 9.305 lei, din care 1.805 lei pentru pretențiile inițiale, 1.300 lei pentru diferența de taxă de timbru, 1.200 lei pentru avansul expertului și 5.000 lei pentru onorariul avocațial, însă, potrivit art. 455 Cod procedură civilă, obligația de plată a cheltuielilor de judecată nu poate fi solidară, ci doar proporțională, întrucât reclamantul a solicitat obligarea în solidar a celor două pârâte.

A menționat că, în temeiul contractului de asigurare, ####### ###### ######### S.A. nu poate fi ținută răspunzătoare pentru sumele cuvenite reclamantului cu titlu de daune morale, astfel că, pe cale de consecință, nu poate fi obligată nici la plata cheltuielilor de judecată aferente acestui tip de prejudiciu.

Totodată, a expus faptul că, întrucât nu există o obligație solidară între pârâte, apelanta pârâta ##### ##### S.R.L. nu a formulat cerere de chemare în garanție a ####### ###### ######### S.A., deși ar fi fost necesar, în conformitate cu prevederile cap. II, art. 5, lit. f) din Condițiile de asigurare, ceea ce a condus la aplicarea dispozițiilor art. 478 alin. (3) Cod procedură civilă, potrivit cărora în apel nu se pot formula pretenții noi.

A relatat că, în lipsa unei cereri de chemare în garanție, apelanta pârâtă ##### ##### S.R.L. nu poate solicita obligarea ####### ###### ######### S.A. la plata cheltuielilor de judecată către reclamant, ceea ce echivalează cu formularea unei cereri noi, nepermisă în apel.

În drept, au fost invocate prevederile art. 205 Cod de procedură civilă.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 11.09.2024 reclamantul ######### ### a formulat apel incident şi întâmpinare la apelul principal formulat de apelanta reclamantă ##### ##### SRL.

A solicitat instanţei de control judiciar ca, reţinând precizările formulate de reclamant în fața primei instanțe privind cadrul procesual pasiv, respectiv omisiunea apelantei pârâte de a

formula, formal sau informal, o cerere de chemare în garanție, în temeiul articolului 478 alineatul 3 Cod procedură civilă, să dispună respingerea ca inadmisibil a capătului de cerere vizând obligarea pârâtei asiguratoare la plata despăgubirilor reprezentând cheltuieli de judecată. Pe solicitarea de respingere a cererii de dezdăunare a reclamantului, respectiv de reducere a despăgubirilor morale acordate de prima instanță, a solicitat respingerea acesteia ca nefondată.

A solicitat, în schimb, reținând numărul de zile de îngrijiri medicale constatat prin raportul de expertiză medico-legală (80), respectiv reținând împrejurarea că reclamantul a avut și are nevoie în continuare de recuperări medicale, reținând totodată incidența articolului 1357 alin. 2 Cod civil, potrivit căruia Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă, admiterea apelului incident și schimbarea în parte a sentinței civile nr. ####/25 iunie 2024 pronunțate de Judecătoria Constanța, în limitele cererii de dezdăunare formulate prin cererea majoratoare a câtimii obiectului cererii, prin obligarea apelantei pârâte la plata sumei de 80.000 lei reprezentând daune morale. Totodată, a solicitat obligarea la plata cheltuielilor de judecată reprezentând taxă judiciară în apel și onorariu avocațial în apel.

În motivare, apelantul reclamant a susținut că raportul juridic dintre părți a fost contractual, întrucât a existat un contract hotelier nr. 2356/16.10.2018, încheiat prin reprezentare, iar fișa check-in a confirmat calitatea de hotelier a apelantei și cea de consumator a sa. A arătat că, potrivit art. 30 din O.G. nr. 58/1998, agenții economici din turism au obligația să asigure protecția turiștilor, iar art. 3 din O.G. nr. 21/1992 consacră dreptul consumatorilor de a fi protejați împotriva riscurilor de prejudiciu.

Acesta a învederat că nu a fost informat complet, corect și precis asupra caracteristicilor și viciilor constructive ale rampei de acces dinspre parcarea din spatele hotelului, înainte de semnarea contractului.

A invocat faptul că, potrivit art. 1356 Cod civil, un anunț care exclude sau limitează răspunderea contractuală nu are efect dacă cel prejudiciat nu cunoștea existența acestuia la momentul încheierii contractului, iar anunțul limitativ invocat de apelantă nu a fost adus la cunoștința sa la momentul semnării contractului.

Potrivit acestuia, răspunderea hotelierului este nelimitată, conform art. 2129 Cod civil, atunci când prejudiciul este cauzat din culpa hotelierului sau a unei persoane pentru care acesta răspunde.

A menționat că invocarea culpei victimei ar fi avut incidență doar în ipoteza unui caz de forță majoră, imprevizibil și insurmontabil, conform art. 1352 Cod civil, și nu în ipoteza unui caz fortuit imputabil autorului faptei ilicite.

De asemenea, reclamantul a arătat că, potrivit practicii judiciare relevante, în special Decizia ÎCCJ nr. 2075/2015, pentru a fi exoneratoare de răspundere, fapta victimei trebuie să fi fost cauza exclusivă a producerii prejudiciului, îndeplinind caracteristicile forței majore sau ale cazului fortuit, înlăturând raportul de cauzalitate dintre fapta pârâtului și prejudiciul suferit.

A precizat că nerespectarea obligației de securitate a hotelului a constituit fapta ilicită, iar prejudiciul a fost cauzat de cădere pe rampa neconformă, urmată de o tromboză venoasă profundă și de o durată îndelungată de îngrijiri medicale (75-80 zile). În completare, acesta a susținut că vinovăția apelantei este dovedită prin raportul de expertiză tehnică în construcții, care a arătat că rampa a fost edificată fără documentație tehnică de autorizare sau execuție, prin deturnarea unei autorizații emise inițial pentru edificarea unei contrucții și apoi a alteia emise pentru

recompatimentarea unei construcţii existente, niciuna dintre ele prevăzută cu vreo rampă de acces de maniera celei implicate în rănirea reclamantului pentru construcții diferite, ceea ce demonstrează intenția cel puțin indirectă a pârâtei, care a prevăzut consecinţele edificării unei rampe neconforme şi a acceptat posibilitatea producerii unor accidente.

A menționat că, din materialul probatoriu administrat în cauză rezultă îndeplinirea condiţiilor răspunderii civile contractuale în sarcina apelantei pârâte, respectiv prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, vinovăţia autorului faptei ilicite şi prejudiciabile, devenind incidente prevederile art. 1357 Cod civil potrivit cărora: (1) Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârşită cu vinovăție este obligat să îl repare. (2) Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai uşoară culpă.

Totodată, reclamantul a solicitat repararea integrală a prejudiciului, inclusiv prin despăgubiri bănești suplimentare pentru restrângerea posibilităților de viață familială și socială, conform art. 1391 alin. 1 Cod civil. A arătat că durata îngrijirilor medicale, suferința fizică și psihică, precum și consecințele asupra vieții sociale și de familie justifică nivelul de 80.000 lei solicitat, echivalent cu aproximativ 1.000 lei pe zi de îngrijiri, considerat echitabil raportat la jurisprudența existentă.

În final, acesta a solicitat admiterea apelului incident astfel cum a fost formulat, respingerea apelului principal, cu obligarea apelantei pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

În dovedire, a solicitat încuviinţarea probei testimoniale.

Prin Încheierea din data de 29.05.2026, instanţa a respins cererea de constatare a nulităţii absolute a raportului de expertiză tehnică judiciară în specialitatea construcţii, administrat în faţa primei instanţe, ca neîntemeiată, a admis excepţia tardivităţii, invocată de apelanţii-reclamanţi şi a dispus decăderea apelantei-pârâte din dreptul de a administra probele cu expertiză tehnică judiciară în specialitatea construcţii şi expertiză medico-legală.

Totodată, instanţa a admis pentru părţi proba cu înscrisurile depuse la dosar, a respins proba testimonială solicitată de apelanta-pârâtă, ca nefiind utilă soluţionării cauzei şi a admis pentru apelanţii-reclamanţi proba testimonială, în cadrul căreia a fost audiat martorul ######## ######-########, pentru dovedirea prejudiciului moral.

Examinând hotărârea apelată, în raport de motivele de apel formulate şi dispoziţiile articolului 476 Cod procedură civilă, reţine următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat obligarea pârâţilor la acoperirea prejudiciului material şi moral produs urmare accidentului suferit pe rampa amenajată de pârâta ##### ##### SRL, la locaţia din Sovata.

Prin hotărârea apelată, instanţa a admis în parte cererea formulată, obligând pârâtul asigurător la plata sumei de 493,36 lei cu titlu de daune materiale, şi pârâtul ##### ##### SRL la plata sumei de 60.000 lei, cu titlu de daune morale.

Prin apelul principal, apelanta-pârâtă ##### ##### SRL a solicitat modificarea în tot a hotărârii apelate şi respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată, iar în subsidiar reducerea cuantumului despăgubirilor morale şi obligarea pârâtului ####### ###### SA la plata tuturor despăgubirilor materiale, inclus cheltuielile de judecată aferente apelului. În motivele de apel, apelanta-pârâtă a invocat că fapta reţinută în sarcina sa nu există, că vina în producerea accidentului aparţine exclusiv reclamantului şi că este incidentă ipoteza cazului fortuit care o

exonerează de răspundere. Totodată a criticat cuantumul daunelor morale raportat la numărul de zile de îngrijiri medicale.

În acord cu prima instanţă, tribunalul reţine că reclamanta a încălcat dispoziţiile articolului 30 lit. g din OG nr. 58/1998, conform cărora agenţii economici din turism au obligaţia de a asigura protecţia turiştilor care utilizează structurile sale de primire turistice.

Astfel, instanţa reţine că pârâta a recunoscut existenţa pericolului de accidente în cazul folosirii rampei tocmai prin faptul că a afişat mesaje de avertizare în atenţia turiştilor.

Aceste mesaje însă nu pot înlătura răspunderea pârâtei, care deşi a conştientizat existenţa pericolului a permis turistului să folosească rampa.

Dispoziţiile legale anterior redate stabilesc în sarcina pârâtei obligaţia de a asigura protecţia turiştilor, nu doar de a-i atenţiona cu privire la riscuri.

Transferarea responsabilităţii în sarcina clientului nu acoperă îndeplinirea obligaţiei de prevăzute de articolul 30 lit. g din OG nr. 58/1998.

legală instituie în sarcina pârâtei o obligaţie suplimentară celei de diligenţă – atenţionare prin afişe – şi obligă hotelul să ia toate măsurile de precauţie pentru a asigura siguranţa clienţilor. Pârâta ar fi putut respecta această obligaţie, de exemplu, fie prin interzicerea folosirii rampei, fie prin asistarea reclamantului prin personalul hotelului, pentru evitarea oricărui accident.

Cazul fortuit, invocat de apelanta, este, potrivit articolului 1351 Cod civil, un eveniment care nu poate fi prevăzut şi nici împiedicat de către cel care ar fi fost chemat să răspundă dacă evenimentul nu s-ar fi produs.

Ori, astfel cum s-a arătat mai sus, având în vedere mesajele de atenţionare afişate de pârâtă, aceasta a prevăzut şi, prin urmare, putea să împiedice accidentul produs.

Prin urmare, există o faptă ilicită săvârşită cu vinovăţie de către pârâtă.

Motivele de apel privind cheltuielile de judecată reprezintă în realitate o cerere nouă formulată direct în apel, respectiv obligarea asigurătorului la acoperirea prejudiciului pârâtei rezultat din obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea apelată, cheltuielile de judecată s-au acordat în baza dispoziţiilor articolului 453 Cod procedură civilă, nu în baza contractului de asigurare.

Cum dispoziţiilor articolului 478 Cod procedură civilă, conform cărora în apel nu se pot formulat pretenţii noi, tribunalul nu va analiza solicitarea apelantei privind obligarea asigurătorului la plata cheltuielilor de judecată la care apelanta a fost obligată.

În ce priveşte daunele morale, ce fac şi obiectul apelului incident, instanţa reţine că nu există criterii obiective, precise, cuantificabile de stabilire a despăgubirilor bănești pentru repararea prejudiciilor morale, dar în jurisprudență și doctrină au fost reliefate câteva astfel de criterii, pe baza cărora instanța urmează a face o apreciere subiectivă în funcție de circumstanțele speței. Despăgubirile pentru repararea prejudiciilor morale sunt dificil de stabilit, în absența unor probe materiale judecătorul fiind singurul care, în raport de consecințele suferite de partea vătămată, trebuie să aprecieze o anumită sumă globală. Cât privește întinderea prejudiciului este evident că aceasta nu poate fi cuantificată potrivit unor criterii matematice sau economice, astfel încât în funcție de împrejurările concrete ale speței, instanța urmează să acorde despăgubiri apte să constituie o satisfacție echitabilă.

În condiţiile în care reclamantul a necesitat o perioadă îndelungată de îngrijiri medicale (75-80), perioadă în care reclamantul a fost imobilizat, având nevoie de asistenţă pentru cele mai

elementare activităţi, perioadă ce s-a suprapus şi cu problemele de sănătate ale soţiei, pe care nu a putut-o asista, instanţa apreciază că suma de 60.000 de lei, este o sumă aptă a constitui o satisfacţie echitabilă.

Pentru toate aceste motive, tribunalul va respinge apelurile formulate, ca nefondate.

Reţinând că apelanta-pârâtă a căzut în pretenţii, în temeiul articolului 453 Cod procedură civilă, o va obliga la plata sumei de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată în apel, reprezentând contravaloarea onorariului de avocat, proporţional cu pretenţiile admise (a fost respins apelul principal, dar a fost respins şi apelul incident). ##### în vedere respingerea apelului incident, instanţa nu va obliga apelanta la plata taxei judiciare de timbru achitate de apelantul-reclamant pentru apelul incident.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge apelul principal formulat de apelanta pârâtă ##### ##### SRL, cu sediul procesual ales la Cabinet Avocat ####### #######, în Târgu Mureş, #### ######### ### #/1, ####### #####, în contradictoriu cu intimatul reclamant ######### ###, CNP ##########, cu domiciliul ales la Cabinet Avocat ###### ######, în Năvodari, #### ########## ### #, ### ##, ### #, ### ##, ##### Constanţa şi intimata pârâtă ALLIANZ ###### ASIGURARI, cu sediul în Bucureşti, #### ######## ### ##-94, sector 1, împotriva sentinţei civile nr. ####/25.06.2024 pronunţate de Judecătoria Constanţa, ca nefondat.

Respinge apelul incident formulat de apelantul reclamant ######### ###, CNP ##########, cu domiciliul ales la Cabinet Avocat ###### ######, în Năvodari, #### ########## ### #, ### ##, ### #, ### ##, ##### Constanţa, ca nefondat.

Obligă apelanta-pârâtă la plata în favoarea apelantului-reclamant a sumei de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu de avocat.

Cu drept de recurs în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Constanţa, sub sancţiunea nulităţii.

Pronunţată prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei, azi, 25.06.2026.

PREŞEDINTE, JUDECĂTOR,
####### ##### ###### ##### ####### #######

GREFIER,
######

Jud.#### L.G. #####

Red.######## E.L. #######
Tehnored.########
5ex/22.10.2026
di